

„hogy egyek legyenek”

JN 17,20

A komáromi Szent András Plébánia hírlevele

II/31. szám

Iz 55,1-3; Róm 8,35.37-39; Mt 14,13-21

„Ki szakíthat el bennünket Krisztus szeretetétől?”

Megszoktuk, hogy a betevő falatért meg kell dolgozni, s ez rendjén is van. Maga a szentírás tanít rá, hogy aki nem akar dolgozni, ne is egyék. A mai Olvasmány azonban úgy mutatja be Istent, mint aki egészen ingyen, nem fáradozásunk béreként, hanem érdemünk nélkül kínálja ajándékait.

Zavarba ejtő bőkezűség. Kényelmetlenül érezzük magunkat, szeretnénk felmutatni valamit, amivel megszolgálhatnánk ezt a jóságot, s rólunk való gondoskodást, és nincs semmink, amit cserébe adhatnánk. Esetleg az a gyanú is felébred bennünk, hogy Isten le akar kötelezni, magához akar láncolni bennünket a gyomrunkon keresztül. Talán igaz is: valóban „csalétek” ez, amely a mulandókon keresztül az örökké megmaradókra irányítja a figyelmünket, a szellemi kenyérre, borra és tejre.

A kenyérszaporításról szóló evangéliumi elbeszélésben azt látjuk, hogy a lelki éhség a testinél is erősebb. Eszükbe sem jut a Jézushoz indulóknak, hogy későre jár és enniük kellene. Jézus pedig maga gondoskodik számukra eledelről, ezzel is igazolva, hogy aki elsősorban Isten országát és annak igazságát keresi, annak minden megadatik, amire csak szüksége van.

Szent Pálnál viszont már arról olvasunk, hogy Krisztus szeretetének ereje még a földi szükségletekben való hiányt, szenvedést is legyőzi. Már nem csupán arról van szó, hogy megfeledezzünk az éhségről, hanem hogy

a kifejezett éhezés sem tántoríthat el Krisztus szeretetétől. Többé már nem földi jólétünk lesz Isten szeretetének jele és fokmérője, hanem a mi megpróbáltatásunk közepette tanúsított hűségünk.

Ehhez persze nem elég a kötelességszerű vallásosság. Aki Krisztust az erényes élet megjutalmazójának, földi gondjaink megoldójának tekinti csupán, s nem magának a jutalomnak és az egyetlen fontosnak, az ezt nem értheti. Ehhez szerelem kell. Szerelem, ahol nem arra figyelünk, hogy mi milyen áldozatokat hozunk, milyen lemondásokra vagyunk képesek, hanem ahol az isteni Vőlegény értünk hozott áldozatától megrendülve és belőle erőt merítve belépünk a nagylelkű ingyenesség világába, ahol már nem valamit adunk, hanem önmagunkat – egészen és feltétel nélkül.

Forrás: Barsi Balázs-Telek Péter-Pál: Magasság és mélység – Évközi idő

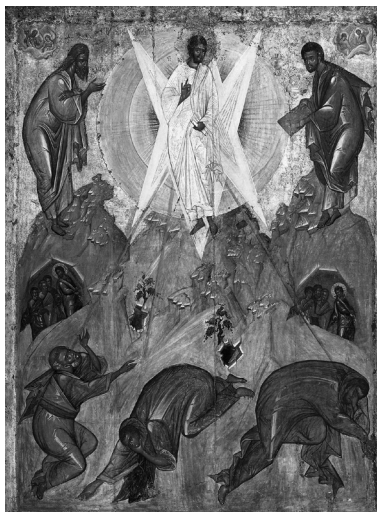
URUNK SZÍNEVÁLTOZÁSA

Sínai Anasztáz püspöknek Urunk színeváltozása napján mondott beszédéből

(Nn. 6-10: Mélanges d'archéologie et d'histoire 67 [1955], 241-244)

Jó nekünk itt lenniünk!

Ezt a misztériumot az Úr Jézus a Tábor-hegyen nyilatkoztatta ki tanítványainak. A vele levő apostoloknak ugyan már beszélt országáról és dicsőséges második eljövételéről, de – ha netán még nem lennének eléggé meggyőződve arról, amit országáról mondott nekik – hogy végül is szívük mélyéig egész bizonyosak legyenek, és hogy a látottak alapján higgyék az eljövendőt is, ott a Tábor-hegyen megmutatta nekik csodálatos isteni dicsőségét, mintegy a mennyek országa előképét. Olyan volt ez, mintha így szólt volna hozzájuk: Nehogy az időbeli távolság kikezdje hiteteket, bizony mon-

dom nektek: az itt állók közül némelyek nem hálnak meg, amíg meg nem látják az Emberfiát, amint eljön (Mt 16, 28) Atyja dicsőségében, amely most a jelenben is nyilvánvaló lesz már.

Az evangélista leírása nyilvánvalóan azt mutatja, hogy Krisztus hatalma és e szándéka egyezett ennél a megnyilatkozásnál, hiszen az előzők után rögtön így folytatta: Hat nap múlva maga mellé vette Jézus Pétert, Jakabot és Jánost, és fölment külön velük egy magas hegyre. Ott színében elváltozott előttük, arca ragyogott, mint a nap, ruhája pedig olyan fehér lett, hogy vakított, mint a hó. Egyszerre megjelent nekik Mózes és Illés, amint beszélgettek vele (Mt 17, 1-3).

A mai szent ünnep csodálatos eseménye, a hegyen történt üdvös misztérium a mi számunkra most itt valósul meg; egybegyűjtött ugyanis bennünket Krisztus halála és ünneplése. Hogy tehát az Istentől megvilágosított tanítványok között a kiválasztottakkal együtt mi is behatolhassunk ezeknek a kimondhatatlan és szent misztériumoknak a mélyére, hallgassunk Isten szent szavára, amely a magasból, a hegy ormáról oly sürgetőleg hív össze bennünket.

Merész dolgot mondok: nekünk is oda kell igyekeznünk, mint Jézusnak, aki itt a mennyben vezetőnk és előfutárunk, hogy vele együtt majd mi is lássuk lelki szemeinkkel azt a tündöklő ragyogást. Lelkünk egész valója bizonyos módon megújul, egészen az ő képmásaivá leszünk, mi is, mint Jézus, örök dicső színéváltozásban élünk, részesedünk az isteni természetben, és így képesek leszünk a mennyei boldogság befogadására.

Lelkesülten és ujjongva siessünk, és mi is hatoljunk be a titokzatos felhőbe! Váljunk mintegy Mózeszé, Illéssé vagy Jakabbá és Jánossá! Vagy légy olyan, mint Péter, aki az isteni látomástól és kinyilvánulástól elragadtatott. E dicső színéváltozástól maga is egészen átalakult, e világból kiemelkedett, és e földtől szinte elszakadt. Te is lépj ki a testből, hagyd most el ezt a teremtett világot, térj vissza egészen Teremtődhöz, akihez Péter mintegy mámorosan így kiáltott: Uram, jó nekünk itt lennünk! (Vö. Mt 17, 4).

Valóban, Péter, jó nekünk itt lennünk Jézussal, és így maradunk tovább a világban. Hiszen van-e boldogabb, mélyebb, kiválóbb tudat, mint Istenben lenni, hozzá hasonlítani, és az élet világosságában élni? Bizonyos vagyok benne, hogy közülünk is mindenki, aki érzi magában Isten jelenlétét, és már átalakult az ő isteni hasonlóságára, örvendezve csak ezt kiálthatja: Jó nekünk itt lennünk, ahol minden fényben tündöklök, ahol öröm, boldogság és gyönyörűség van, ahol békében, szelídségben és édes derűben él a szív, ahol látjuk Krisztust, az Istent; ahol az Atyával együtt ő készített szívünkben

hajlékot, és oda belépve így szól: Ma üdvösség köszöntött erre a házra (Lk 19, 9); ahol Krisztussal együtt az örök javak megszámlálhatatlan kincse halmozódik össze; ahol az örök boldogság első zsengeit és előképeit mintegy tükörben már előre szemlélni lehet.

HOGYAN VÁLJUNK SZENTTÉ? I.

Nekem nincs erőm az életszentséghez, mert az olyan nehéz – sokszor és sokaktól lehet hallani ezt a kifogást is. Valójában a szent élethez nem is erő kell, hanem gyöngeségeink elfogadása Istenben. Éppenséggel a nem szent élethez van szükség óriási, emberfeletti erőre. Milyen kimerítő, mennyire fáradságos mindenre odafigyelni akár a tőzsdén, akár a politika és a hatalom színpadán vagy a test piacán, mégpedig azzal a rettegéssel a háttérben, hogy egy aprócska hibán, ballépésen egy egész élet múlhat: kapcsolatok, siker, karrier... Mindez olyan hangsúlyt kap, mintha az örök üdvösségről volna szó.

Ez az életforma teljes embert kíván, és az állandó megfelelési kényszer előbb-utóbb egész személyiségünket fölemészti, tönkreteszi. A bűn elkövetése lehet édes, de a bűnökben való élet rettenetesen fárasztó, unalmas és kegyetlen – ez vezet az alkoholizmusba, drogfogyasztásba, paráznaságba és mindenféle pótcselekvésbe, melyekre mind azért van szükség, hogy elfedjék az élet értelmetlenségét, terméketlenségét és kiüttalanságát a lelkiismeret-furdalástól szenvedő ember elől. Ez persze csak ideig-óráig sikerülhet, és az elaltatott, elfojtott lelkiismeret következménye egy súlyosan minőségvesztett élet, illetve az élet lassú vagy hirtelen kioltása, a szellemi és/vagy tényleges öngyilkosság. Ezzel szemben a nkeresztény életszentség könnyű és egyszerű: teljes ráhagyatkozás Istenre.

Végül: valóban örömtelen a szentek élete? Valójában a szent nem a boldogtalan életre vállalkozik, hanem az Istennel való találkozásra és a szeretetben való önátadásra, mely a személyes kiteljesedés és az igazi boldogság egyedüli forrása. Persze ez a boldogság nem azonos azzal, amit a reklámok és az idéetlen filmvígjátékok elénk állítanak, nem szüntelen happy érzés, gyönyör és élvezet, hanem a másokért vállalt felelősségből, elkötelezettségből és áldozatból fakadó öröm. A gyönyör individuális, elszigetelt és megoszthatatlan élmény, az igazi boldogság személyközi valóság, mely a megosztással csak egyre több és több lesz.

A szentté válás persze nem egyszeri cselekedet, hanem állandó úton levés, különböző tempóban megtett, kisebb és nagyobb lépések sorozata,

egészen életünk utolsó órájáig, miközben egyre nagyobb világosságra, békeségre, tágasságra és boldogságra jutunk. Ehhez az úthoz szeretne egyfajta kalauzul szolgálni ez a könyv a huszonegyedik századi keresztény hívőnek, ráirányítva a figyelmet a divatos tévutakra és a bennük rejlő buktatókra, de még inkább azt megmutatva, hogy szentnek lenni poszt-modern korunkban nemcsak hogy nem lehetetlen, de az egyetlen reális és értelmes választás mindnyájunk számára.

P. Barsi Balázs OFM: Az életszentség titka című könyve nyomán

FEJTÖRŐ

Írja be a négyzetrács megfelelő sorába, hogy a felsorolt szavakról ki (mi) jut eszébe.

- 1) Sínai hegy, szövetségekötés, „Ne ölj!” (Fogalom)
- 2) Égő csipkebokor, „Jahve”, kivonulás. (Személy)
- 3) Arám pásztor, ígéret, ősatya. (Személy)
- 4) Palesztina, választott, Biblia. (Nép)

1							
2							
3							
4							

Ha jól tippelt, a vastag négyzetekben megkapja a törvényt, és egyben a Biblia első öt könyvének héber nevét.

HIRDETÉSEK

Ma, a hónap első vasárnapján Szentségimádást tartunk a Szent Anna kápolnában 15:00 órai kezdettel, a szokott rend szerint.

Ugyancsak a hónap első vasárnapján tartjuk a szentmisék utáni gyűjtést a plébániai kiadásokra. Isten fizesse meg a kedves hívek adományait!

Kérjük azon kedves híveket, akik a hónap 4. napján bekapcsolódnak az IMALÁNC végzésébe, hogy ne feledkezzenek meg vállálásukról. Köszönjük!

Emlék-zarándoklat az I. világháborús hősök tiszteletére. Információ a faliújságon elhelyezett plakáton olvasható.

Közöljük, hogy a Szent András-templom javítására meghirdetett gyűjtés összege, az elmúlt héten 110.- EUR-val gyarapodott. Így az év kezdete óta 9 099.- EUR-t tesz ki. Isten fizesse meg az adakozók nagylelkűségét!

A Római Katolikus Plébánia ezúton szeretné megkérni áldozatkész anyagi támogatását a komáromi Szent András-templom javítására.

Az adományok leadhatók:

a plébánia irodájában,

a Nádor u. 11. szám alatt, hétfő-péntek 8.00 – 12.00 óra között vagy a

0026384970/0900-as számlaszámra,

illetve a **templomi perselyekbe.**

Külföldről történő utalás esetén a számlaszámra vonatkozó adatok a következők:

IBAN: SK810900000000026384970

BIC/SWIFT: GIBASKBX

Az egész egyházközösség nevében hálásan köszönöm nagylelkű adományát.

Szeretettel telve szívembe zárom Önt és kedves családját.

Elek László
esperes-plébános

HETI LITURGIKUS NAPTÁR

3. vasárnap: ÉVKÖZI 18. VASÁRNAP

Iz 55,1-3; Zs 144; Róm 8,35.37-39; Mt 14,13-21

Figyeljetek rám, jöjjetek hozzám, vegyetek és egyetek!

4. hétfő: VIANNEY SZENT JÁNOS

Jer 28,1-17; Zs 118,29-102; Mt 14,22-36

Eltöröllek, mert beszéded engedetlenség volt az Úrral szemben

5. kedd

(Szűz Mária római főtemploma - Havas Boldogasszony)

Jer 30,1-2.12-15.18-22; Zs 101; Mt 15,1-2.10-14

Mivel sok a bűnöd, ezért bántam így veled

6. szerda: URUNK SZÍNEVÁLTOZÁSA (ünnep)

Dán 7,9-10.13-14; Zs 96; 2Pét 1,16-19; Mt 17,1-9

Ruhája fehér volt mint a hó

7. csütörtök

(Szent II.Szixtusz és vértanútársai, Szent Kajetán, Szent Donát)

Jer 31,31-34; Zs 50; Mt 16,13-23

Törvényemet a belsejükbé helyezem, szívéükbe írom be

8. péntek: SZENT DOMONKOS

Náh 2,1.3; 3,1-3.6-7; MTörv 32,35-41; Mt 16,24-28

Hol talállok olyanokat, akik részvétellel vannak Ninive iránt?

**9. szombat: KERESZTRŐL ELNEVEZETT SZENT TERÉZ
BENEDIKTA (ünnep)**

Oz 2,16b.17b.21-22; Zs 44; Mt 25,1-13

Eljegyezlek magamnak örökre

A SZENTMISÉK RENDJE
2014. augusztus 4 – 10.

VIII. 4.	Pondelok – Hétfő	7:00 8:00 18:00	slovenská magyar magyar	Sv. Anna Szent Rozália Szent Anna	† Dominik a Mária † Sörös szülők † Árpád
VIII. 5.	Útorok – Kedd	8:00 10:00 18:00	magyar magyar slovenská	Szent Rozália Panzió Sv. Anna	Rózsafüzér társ. elhunyt tagjaiért † Csaldátagok † Dušan Rafkael
VIII. 6.	Szreda – Szerda	7:00 8:00 18:00	slovenská magyar magyar	Sv. Anna Szent Rozália Szent Anna	Požehnanie pre rodinu † szülők: Béla és Veronika † szülőkért
VIII. 7.	Štvrtok – Csütörtök	8:00 18:00	magyar slovenská	Szent Rozália Sv. Anna	Papi és szerzetesi hivatalosokért Za zdravie a Božie požehnanie pre Janku
VIII. 8.	Piatok – Péntek	7:00 8:00 18:00	slovenská magyar magyar	Sv. Anna Szent Rozália Szent Anna	† Alojz a rodícia Élő anyja és fia † Pavol (1. évf.), † Julianna és Flórián
VIII. 9.	Sobota – Szombat	8:00 18:00 18:00	magyar slovenská magyar	Szent Rozália Sv. Rozália Szent András	† Paula – édesanya † Ján a Žofia † Imre
VIII. 10.	19. NEDELJA CEZ ROK ÉVKÖZI 19. VASÁRNAP	8:00 9:00 11:00 18:00 18:00	magyar slovenská magyar slovenská magyar	Szent Rozália Sv. Ondrej Szent András Sv. Ondrej Szent Anna	† Pál és Erzsébet † Izidor a Eleonóra Miséző pap szándékára † manžél Dominik a rodícia: Andrej a Anna Miséző pap szándékára

„,hogy egyek legyenek”